

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Cob/118/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123339509
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Fulcová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:6123339509.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Fulcovej a členiek senátu Mgr. Miriam Plavčákovej a JUDr. Blanky Malichovej, v právnej veci žalobcu: Thermal+ s.r.o., so sídlom Seberíniho 482/1, Bratislava, IČO: 47 572 949, zastúpeného: Mgr. Tomáš Kováč, advokát, so sídlom Mýtna 42, Bratislava, IČO: 42 176 051, proti žalovanému: iting s. r. o., so sídlom Klincová 35, Bratislava, IČO: 46 468 561, zastúpenému: JUDr. Vladimír Fraňo, advokát, so sídlom Haškova 18, Nové Mesto nad Váhom, IČO: 37 918 460, o zaplatenie 7.180,18 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava III č. k. 63Cb/81/2023 - 134 zo dňa 07.07.2025, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave uznesenie Mestského súdu Bratislava III č.k. 63Cb/81/2023 - 134 zo dňa 07.07.2025 potvrdzuje.

II. Žalobcovi súd proti žalovanému priznáva nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zamietol.

2. Predmetom konania pred súdom prvej inštancie bol nárok žalobcu na zaplatenie v záhlaví tohto rozhodnutia špecifikovanej istiny spolu s príslušenstvom titulom neuhradených faktúr za vykonané práce.

3. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil nasledovne:

„9. V prípadoch, keď bol kontumačný rozsudok vydaný na pojednávaní (§ 274 CSP), na ktorom sa nezúčastnil žalovaný, môže žalovaný za zákonom stanovených podmienok požiadať súd o zrušenie kontumačného rozsudku. Prvotným predpokladom na zrušenie kontumačného rozsudku je, že žalovaný zmeškal pojednávanie, na ktorom došlo k vyhláseniu kontumačného rozsudku, z ospravedlniteľného dôvodu. Tento ospravedlniteľný dôvod je žalovaný povinný preukázať, pretože bude predmetom posudzovania súdu. Je dôležité zdôrazniť potrebu ospravedlniť neúčast' na pojednávaní čo najskôr. Ospravedlniteľnosť dôvodov sa posudzuje veľmi odlišne v závislosti od toho, či sa žalovaný ospravedlnil vopred, alebo až po pojednávaní, na ktorom došlo k vydaniu kontumačného rozsudku. Súd, pochopiteľne, pristupuje k žalovanému podstatne prísnejšie, ak nadobudne presvedčenie, že deklarovaný dôvod nebránil žalovanému oznámiť súdu neúčast' vopred. V takom prípade je dodatočná snaha o ospravedlnenie nevyhnutne poznačená podozrením z účelového konania. Nemožno považovať za neprimerané, keď aj inak ospravedlniteľný dôvod nebude súdom uznaný preto, lebo mal byť oznámený pred pojednávaním, nie až ex post. Osobitne sa teda bude posudzovať ospravedlniteľnosť dôvodu neúčasti na pojednávaní a osobitne ospravedlniteľnosť včasného neoznámeneia tohto dôvodu pred pojednávaním.

10. Súd konštatuje, že žalovaný ani v návrhu na zrušenie kontumačného rozsudku, súdu nepreukázal ospravedlniteľnosť včasného neoznámeneia dôvodu neúčasti na pojednávaní. Ako už bolo uvedené, žalovaný prevzal predvolanie na pojednávanie už 14. 01. 2025. Zároveň je nesporné, že práceneschopnosť konateľa žalovaného (čo malo byť ospravedlniteľným dôvodom neúčasti na pojednávaní) trvá už od 14.04.2025 - viac ako mesiac pred termínom pojednávania. Súd opätovne

zdôrazňuje, že žalovaný mal viac ako dostatok času na doručenie riadneho ospravedlnenia, ktoré by mohol súd preskúmať a rozhodnúť o odročení (resp. neodročení) pojednávania. Zaslanie takéhoto ospravedlnenia (postačovalo by aj mailom) spoločne s dôkazmi na preukázanie jeho dôvodnosti, by si nevyžadovalo neprímerane veľké úsilie (jedná sa úkon trvajúci pár minút). Doručeniu riadneho ospravedlnenia včas, nebránila ani práceneschopnosť konateľa žalovaného, keď z doručenej lekárskej správy nevyplývajú (kašeľ, nádcha, celková slabosť) také závažné zdravotné ťažkosti, ktoré by objektívne bránili vykonať včasné ospravedlnenie. Na uvedenom posúdení nemôže nič zmeniť ani skutočnosť, že konateľ žalovaného v deň konania pojednávania navštívil všeobecného lekára. Ospravedlnenie mohol doručiť súdu už podstatne skôr, keďže práceneschopný bol už od 14.04.2025. Ospravedlniteľnosť včasného neoznámenia dôvodu neúčasti na pojednávani, by mohla byť daná, ak by sa jednalo o nepredvídateľný kolapsový stav, nie o bežné vyšetrenie u všeobecného lekára počas dlhodobej práceneschopnosti. Z doloženej lekárskej správy nevyplýva akútny stav konateľa žalovaného, inak by bol hospitalizovaný. Súd uzatvára, že žalovaný nezmeškal pojednávanie, na ktorom došlo k vyhláseniu kontumačného rozsudku, z ospravedlniteľného dôvodu.

11. Súd však poukazuje aj na to, že ani samotná práceneschopnosť konateľa žalovaného (aj keby včasne oznámená), ešte bez ďalšieho neodôvodňuje nevyhnutnosť odročenia pojednávania a teda ospravedlniteľnosť dôvodu neúčasti na pojednávani. Z časových súvislostí obsiahnutých v spise (termín doručenia predvolania, termín začiatku práceneschopnosti konateľa a časový odstup od nariadeného pojednávania) nepochybne vyplýva, že žalovaný mal dostatočný časový priestor na zvolenie si právneho zástupcu z radov advokátov, ktorý by ho zastupoval na nariadenom pojednávani. Súd preto poukazuje na to, že za týchto okolností, nie je práceneschopnosť konateľa (bez dôvodov hodných osobitného zreteľa) dôvodom na odročenie pojednávania a ani je včasné preukázanie, by nezbavovalo žalovaného povinnosť zabezpečiť svoje zastúpenie na pojednávani, čo by mu bolo súdom riadne oznámené.

12. Súd pre úplnosť ešte dodáva (aj keď to nebolo žalovaným namietané), že vydanie kontumačného rozsudku nebolo vylúčené ani čiastočnou procesnou aktivitou žalovaného v rámci písomného štádia konania. Je nutné dať do pozornosti, že sa v konaní jednalo o prvé nariadené pojednávanie, pričom súd ešte nevykonal (nemal možnosť) žiadne dokazovanie za účelom posúdenia sporu vo veci samej. Podľa názoru Ústavného súdu SR formalistický výklad ustanovenia § 274 CSP, a to, že súd vždy za kumulatívneho splnenia v tomto ustanovení zakotvených zákonných podmienok rozsudkom pre zmeškanie „žalobe vyhovie“, skutočne nie je žiaduci, najmä, ak súdne konanie trvá dlhšiu dobu, vo veci sa uskutočnilo viac pojednávani, na ktoré sa žalovaný riadne dostavil, nebol v konaní nečinný a súd na návrh obidvoch strán vykonal rozsiahle dokazovanie, k čomu však v prejednávanej veci nedošlo. Návrh na vydanie rozsudku pre zmeškanie a splnenie ďalších zákonných podmienok podľa § 274 CSP posudzovať treba vždy aj podľa okolností prejednávanej veci. (I. ÚS 233/2019)

13. Zároveň je možné poukázať aj na celkom recentnú rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR. Ten v rozhodnutí sp. zn. 9Cdo/13/2024 zo dňa 20.02.2025 uviedol: „Nemožno však úplne opomenúť zákonné znenie ustanovenia § 274 CSP, formulácia ktorého je jednoznačná a v prípade kumulatívneho splnenia zákonných podmienok ukladá súdu povinnosť vydať kontumačný rozsudok. Treba mať tiež na pamäti, že nerešpektovanie zákonného znenia jednoznačne formulovanej procesnej normy môže narážať na ústavný princíp legality výkonu štátnej moci v zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, preto nevydanie kontumačného rozsudku napriek splneniu zákonných podmienok treba považovať za výnimočný procesný postup, ktorý má vždy zohľadňovať mimoriadne okolnosti konkrétneho prípadu. Napokon aj z rozhodovacej činnosti ústavného súdu vyplývajú určité kritériá, existencia ktorých podmieňuje dovolateľkou uvádzaného rozširujúceho výkladu príslušných ustanovení CSP, ktoré súvisia najmä s doterajším správaním strany, v neprospech ktorej má byť rozsudok pre zmeškanie vydaný, stavom dokazovania, resp. s procesným štádiom konkrétneho sporu. V danom prípade sa žalovaná nedostavila na ďalšie pojednávanie vo veci bez ospravedlnenia, pričom konanie vo veci sa začalo podaním žaloby žalobcu na súd dňa 5. apríla 2012. Z obsahu súdneho spisu nevyplývajú žiadne výnimočné okolnosti, na základe ktorých by bolo možné dospieť k záveru, že vydanie kontumačného rozsudku v predmetnom prípade mohlo mať za následok porušenie práva žalovanej na spravodlivý proces. Samotná skutočnosť, že právna úprava rozsudku pre zmeškanie je pomerne prísna a má závažné následky pre stranu, ktorá zmešká pojednávanie, nemôže byť dôvodom, aby súdy bez preukázania výnimočných okolností konkrétneho prípadu postupovali v rozpore s dikciou zákona. Ustanovenie § 274 CSP vyžaduje kvalifikované ospravedlnenie neprítomnosti strany, keď normuje, že neúčast' na pojednávani je potrebné ospravedlniť včas a aj vážnymi okolnosťami, pričom povinnosť preukázať existenciu týchto okolností má žalovaná, ktorá ich tvrdí. Tolerovanie neúčasti predvolanej sporovej strany na pojednávani bez včasného ospravedlnenia vážnymi okolnosťami by znamenalo

prípustnosť akýchkoľvek neodôvodnených obštrukcií zo strany sporových strán, eliminovanie ktorých inštitút kontumačného rozsudku práve sleduje.“

14. Vzhľadom na vyššie uvedené, súd rozhodol, že zamietá návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia. nevyjadrili.“

4. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovení § 274, § 277 ods. 2 a 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj „CSP“).

5. Proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava III č. k. 63Cb/81/2023 - 134 zo dňa 07.07.2025 podal včas odvolanie žalovaný, ktorý s napadnutým rozhodnutím nesúhlasil a bol názoru, že súd I. inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Teda odvolacie dôvody vymedzil ustanovením § 365 ods. 1 písm. f) a písm. h) CSP.

6. Žalovaný nesúhlasil s tým, že nepreukázal súdu ospravedlniteľnosť včasného neoznámeneia dôvodu neúčasti na pojednávaní. Bol názoru, že vo svojom návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie uvedené preukázal. Poukázal na to, že už vo svojom návrhu uviedol, že v deň pojednávania mal akútne bolesti a absolvoval lekárske ošetrenie, počas ktorého dostával obstreky proti bolesti, teda dňa 26.05.2025 od cca 9.00 hod. čakal v čakárni U.. L. M., praktického lekára pre dospelých. Táto skutočnosť mu objektívne bránila v účasti na pojednávaní konanom dopoludnia o 10.00 hod. Ospravedlnenie neúčasti zaslal žalovaný súdu ešte v ten istý deň popoludní, po absolvovaní lekárskeho ošetrenia a odoznení bolesti. Z predloženej lekárskej správy vyplýva, že nešlo o bežné vyšetrenie u všeobecného lekára, ale vyšetrenie v súvislosti s akútnou tracheitídou spojenou s vertebrogénnym algickým syndrómom prejavujúcim sa u žalovaného akútnymi bolesťami chrbtice. Podľa názoru žalovaného skutočnosť, že nebol hospitalizovaný, nepreukazuje akútnosť návštevy lekára.

7. Podľa názoru žalovaného bolo preukázané, že nariadené pojednávanie zmeškal z ospravedlniteľného dôvodu.

8. Z dôvodov, uvedených v podanom odvolaní žalovaný žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a aby vec vrátil súdu I. inštancie na ďalšie konanie.

9. K podanému odvolaniu sa vyjadril žalobca podaním zo dňa 08.09.2025, v ktorom uviedol, že odvolaním napadnuté uznesenie považuje za vecne správne a zákonné, jeho odôvodnenie za dostatočné a presvedčivé. Vec bola podľa neho aj správne právne posúdená a súd prvej inštancie sa vysporiadal aj so všetkými právnymi a skutkovými otázkami, relevantnými pre vydanie rozhodnutia súdu vo veci samej, aj s právnou argumentáciou a tvrdeniami strán sporu.

10. Žalobca bol názoru, že dôvod neúčasti žalovaného na namietanom pojednávaní nie je možné považovať za ospravedlniteľný. Za takýto dôvod podľa žalobcu nie je možné považovať okolnosť, ktorá žalovanému bola známa (dočasná práceneschopnosť konateľa spoločnosti žalovaného údajne od 14.04.2025), nakoľko žiadne objektívne okolnosti nebránili žalovanému tomu, aby svoju neúčasť na pojednávaní včas a riadne ospravedlnil.

11. Bol názoru, že z lekárskej správy predloženej žalovaným vyplýva zrejma účelovosť konania konateľa spoločnosti žalovaného, keďže uvedený doklad je vystavený lekárom dňa 26.05.2025 o 12:53 hod popoludní, teda tiež časovo až po vykonaní namietaného pojednávania. Žalovaným uvádzané dôvody nie sú podľa žalobcu ospravedlniteľnými dôvodmi.

12. V bodoch 10. a 11. napadnutého uznesenia súd I. inštancie podľa žalobcu podrobne špecifikoval dôvody zamietnutia návrhu žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie žalovaného, s ktorými sa žalobca v plnom rozsahu stotožnil. Žalobca bol aj názoru, že súd I. inštancie v napadnutom uznesení správne aplikoval aj ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, konkrétne rozhodnutie NS SR zo dňa 20.02.2025, sp. zn. 9Cdo/13/2024.

13. Ak by súd I. inštancie vyhovel návrhu žalovaného zo dňa 24.06.2025 a zrušil by rozsudok pre zmeškanie žalovaného, porušil by podľa žalobcu všeobecnú zásadu civilného sporového konania o rovnosti strán sporu, ako aj základné právo žalobcu na súdnu a inú právnu ochranu a nedôvodne by zvýhodnil žalovaného ako stranu sporu na úkor žalobcu. Prípadné vyhovenie návrhu žalovaného by porušilo princíp právnej istoty a dostalo žalobcu ako stranu tohto civilného sporového konania do pozície, keď po splnení všetkých zákonných podmienok na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného a po jeho vydaní, došlo k neskoršiemu zrušeniu rozsudku pre zmeškanie žalovaného, napriek tomu, že k takémuto postupu nie sú (neboli) naplnené zákonné podmienky a dôvody.

14. Do obsahu základného práva žalobcu na súdnu ochranu patrí aj právo na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy právneho poriadku Slovenskej republiky. Súčasne má žalobca a aj každý právo na to, aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy. Z toho vyplýva, že k reálnemu poskytnutiu súdnej ochrany dôjde len vtedy, ak sa na zistený stav veci použije ústavne súladne interpretovaná platná a účinná právna norma (II. ÚS 249/2011). Výklad a

aplikácia práva všeobecnými súdmi, t. j. aj Mestským súdom Bratislava III, musí byť v súlade s účelom práva na spravodlivé súdne konanie (a jemu zodpovedajúcemu právu na súdnu ochranu), ktorým je poskytnutie materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov konania.

15. Žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil a aby mu priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

16. Ďalšie vyjadrenia súdu doručené neboli.

17. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP a rozhodol o veci bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem.

18. Po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

19. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

20. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

21. Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

22. Podľa § 365 ods. 1 CSP /Odvolacie dôvody/odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

23. Podľa § 379 CSP, /Viazanosť rozsahom odvolania/, odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak

a) od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý,

b) ide o nerozlučné spoločensťvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov,

c) určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

24. Podľa § 380 ods. 1 CSP, /Viazanosť odvolacími dôvodmi/, odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

25. Podľa § 277 ods. 1 CSP /Zrušenie rozsudku pre zmeškanie/, ak žalovaný z ospravedlniteľných dôvodov zmeškal lehotu na podanie vyjadrenia podľa § 273 písm. a), môže podať návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie spolu s vyjadrením. Ak súd, ktorý rozsudok pre zmeškanie vydal, návrhu vyhovie, rozsudok pre zmeškanie uznesením zruší a začne vo veci opäť konať.

26. Podľa § 277 ods. 2 CSP, ak žalovaný z ospravedlniteľného dôvodu zmeškal pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, súd na návrh žalovaného tento rozsudok uznesením zruší a nariadi nové pojednávanie.

27. Podľa § 277 ods. 3 CSP, návrh podľa odsekov 1 a 2 môže žalovaný podať do 15 dní odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel; o tom žalovaného v rozsudku pre zmeškanie súd poučí.

28. „Dôležitosť ospravedlniteľného dôvodu, ktorým sa žiada o zrušenie rozsudku pre zmeškanie podľa ustanovenia § 277 ods. 2 C. s. p. nemožno posudzovať bez prihliadnutia na všetky okolnosti prípadu a tiež správanie sa sporovej strany. Za ospravedlniteľný dôvod nie je možné považovať okolnosť, ktorá bola žalovanému, resp. jeho právnenému zástupcovi známa pred pojednávaním, a ktorá mu síce objektívne znemožňovala účasť na nariadenom pojednávaní, avšak žiadne objektívne okolnosti nebránili tomu, aby svoju neúčasť na pojednávaní včas ospravedlnil.“ /Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29. januára 2020, sp. zn. 5Obdo/26/2019, R 53/2020/

29. 8. Najvyšší súd v napadnutom uznesení správne poukázal na rozdielny účel návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie a odvolania proti rozsudku pre zmeškanie. Pri návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie podľa § 277 ods. 2 Civilného sporového poriadku súd skúma zmeškanie

pojednávania z ospravedlniteľného dôvodu, resp. aj odvolaciemu šetreniu podlieha ospravedlniteľný dôvod. Predpoklady na vydanie rozsudku pre zmeškanie sa návrhom na zrušenie rozsudku pre zmeškanie neskúmajú. ... Na základe uvedeného dôvodu dospel najvyšší súd k nasledujúcemu záveru: „V prejednávanej spore dovolateľ v dovolaní namieta, ako už bolo uvedené vyššie, nesprávne vyhodnotený ospravedlniteľný dôvod, ktorý sa skúma práve pri predmetnom návrhu na zrušenie dotknutého rozsudku pre zmeškanie.

9. Čo sa týka samotného posúdenia ospravedlniteľného dôvodu, najvyšší súd poukázal na skutkové zistenia okresného súdu a odvolacieho súdu, podľa ktorých pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, začalo 20. novembra 2018 o 13.30 h, pričom konateľ sťažovateľa bol podľa predloženej lekárskej správy ošetrovaný v daný deň o 8.11 h. Konajúce súdy tak vzhľadom na časový odstup ošetrovania a začiatku pojednávania dospeli k záveru, že konateľ sťažovateľa mohol ospravedlniť svoju neúčast' na pojednávaní a požiadať o jeho odročenie. Najvyšší súd tak dospel k záveru, že „postupom súdu prvej inštancie, ani odvolacieho súdu v konaní o návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie z ospravedlniteľného dôvodu, nemohla byť dovolateľovi spôsobená ujma, ktorou by sa znemožnilo uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Konajúce súdy sa vysporiadali so skutkovými okolnosťami súvisiacimi so zdravotným stavom konateľa žalovaného, po ktorých vyhodnotení v spojení s časovým intervalom, ktorý uplynul od vyšetrenia do začatia pojednávania ustálili, že dôvod nedostavenia sa na pojednávanie nemožno považovať za ospravedlniteľný a za natoľko závažný, že by konateľovi žalovaného bránil v účasti na pojednávaní, resp. by mu bránil v tom, aby svoju neúčast' ospravedlnil v dostatočnom časovom predstihu pred začatím pojednávania.“.

...

11. Ústavný súd konštatuje, ... K samotnému posúdeniu ospravedlniteľného dôvodu neúčasti na pojednávaní ústavný súd dodáva, že aj keď sa procesnoprávne podmienky posudzovania obchodnoprávných sporov javia stranám v konaní ako prísne, resp. rigidné, pod slovné spojenie „ospravedlniteľný dôvod“ (neúčasti na pojednávaní, pozn.) nie je možné podriaďovať aj zhovievavosť, resp. benevolenciu konajúcich súdov v prospech jednej zo sporových strán. V takomto prípade je pre všeobecné súdy rozhodujúci aspekt reálnych možností, ktoré mal sťažovateľ k dispozícii v danej situácii, t. j. telefonické, prípadne elektronické kontaktovanie súdu v deň zmeškaného pojednávania, resp. dostatočné časové okno na realizáciu takéhoto kontaktu. Uvedenú okolnosť správne posúdili všetky stupne všeobecných súdov, na ktoré sa sťažovateľ obrátil. (Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. IV. ÚS 504/2021 z 5. októbra 2021)

30. V prejednávanej veci nebolo sporné, že žalovaný sa nezúčastnil na pojednávaní, na ktorom bolo rozhodnuté rozsudkom pre zmeškanie žalovaného. Podstata odvolacích námietok žalovaného spočívala v tom, že dôvod, pre ktorý sa nezúčastnil dotknutého pojednávania je ospravedlniteľný, pretože spočíval v dlhodobej práceneschopnosti žalovaného ako aj v potrebe neodkladnej zdravotnej starostlivosti žalovaného v deň dotknutého pojednávania.

31. Odvolací súd nespochybňuje, že práceneschopnosť žalovaného vo všeobecnosti môže predstavovať ospravedlniteľný dôvod neúčasti na pojednávaní, avšak je tomu tak len v prípade, ak osoba, ktorá sa nariadeného pojednávania nezúčastní zároveň ani nemá možnosť svoju neúčast' včas ospravedlniť. Uvedený záver vyplýva z vyššie citovaných rozhodnutí najvyšších súdnych autorít, ktorými je konajúci odvolací súd viazaný (čl. 2 ods. 2 CSP, podľa ktorého právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.)

32. Vzhľadom na dôvody neúčasti na namietanom pojednávaní ako ich tvrdil a preukázal žalovaný, t.j. že bol dlhodobo práceneschopný od 14.04.2025 minimálne do 20.06.2025, v deň pojednávania 26.05.2025 od 9.00 čakal v čakárni na lekárske ošetrovanie, ktoré sa podľa správy lekára uskutočnilo o 12.53 hod, s prihliadnutím na skutočnosť, že namietané pojednávanie sa uskutočnilo dňa 26.5.2025 o 10.00 hod, odvolací súd dospel k záveru, že dôvod neúčasti žalovaného na namietanom pojednávaní nemožno v súlade s vyššie citovanou judikatúrou najvyšších súdnych autorít považovať za ospravedlniteľný, pretože žalovanému nič nebránilo, aby dlhodobú práceneschopnosť ako aj potrebu akútneho lekárskeho ošetrovania oznámil súdu pred uskutočnením namietaného pojednávania a aby z tohto dôvodu požiadal o ospravedlnenie neúčasti a o odročenie pojednávania, a to buď mailom alebo telefonicky. Žalovaný v podanom odvolaní netvrdil a ani nepreukázal žiadny dôvod, ktorý by tomu bránil.

33. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd konštatuje, že nedodržanie povinnosti včasného ospravedlnenia neúčasti žalovaného na namietanom pojednávaní bráni tomu, aby nepriaznivý stav

žalovaného v čase nariadeného pojednávania bolo možné považovať za ospravedlniteľný dôvod neúčasti žalovaného na tomto pojednávaní.

34. Odvolací súd preto vyhodnotil odvolacie námietky žalovaného ako nedôvodné a nespôsobilé spochybníť správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie. Preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, ods. 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

35. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

36. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť právneho zastúpenia advokátom dovolateľ nemá len v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Nesplnenie náležitostí vyžadovaných v § 428 a § 429 CSP má za následok odmietnutie dovolania (§ 447 písm. d/ a e/ CSP).